

Kaleb's Angel

Kaleb's Angel

door

Puck Portheine

Kaleb's Angel is het tweede boek van Puck Porthaine.

Haar eerste boek: 'Zeven jaar Roland en zijn geiten' (ISBN: 978-90-8834-241-7) is uitgekomen bij Boekscout in 2007

De Franse uitvoering: 'Sept ans Roger et ses Chèvre' (ISBN: 978-90-8834-502-9) is in 2008 uitgekomen bij Boekscout. De vertaling is gedaan door Jean Grondin-Bonnefond

Calbona Uitgeverij

www.calbona.nl

calbona@gmail.com

ISBN: 978-94-91872-56-3

1ste druk: juli 2014

Foto cover: Collage P. Porthaine

© 2014 P. Porthaine

Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur/uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, photo print, microfilm or any other means without written permission from the author/publisher.

INHOUD:

Inleiding	6
Nostalgie	8
Il est Difficile d'Aimer!	15
Iemands Angel!	21
Te veel van het Goede!	29
Telefoontje	38
A Sexy Voice!	42
Flight-Details	48
On the Road	53
De Mail	59
Dearest Puck	66
Sexual Thoughts!	79
Perplex	88
Look to the Moon!	94
Valentijn	104
Het was dinsdag en 1 april	127
Het Consulaat	136
I Thank You!	143
De Papieren en Nederland	151
De Wasmachine	160
Symfonie voor Puck!	173
Zomer	180
Het Zusje!	184
En dat was dan dat!	192
Weer naar Dali	207
De aankomst	213

INLEIDING

Dit is een waar verhaal.

Alles in dit boek is echt gebeurd, ook de Engelse brieven zijn onveranderd in de tekst opgenomen! Met de gemaakte fouten dus.

De foto's zijn de originele foto's zo overgenomen uit de correspondentie die er was tussen de twee hoofdpersonen.

De gebeurtenissen die in Nigeria speelden zijn overgenomen uit het nieuws dat regelmatig te vinden is via een site op de computer en via de mails!

Het boek is voornamelijk geschreven om in het nieuws te brengen wat er also op diverse „sites de rencontres“ gebeurd en wat mensen te wachten staat als ze te lichtgelovig zijn.

Het gemak waarmee bepaalde mensen omgaan met de gevoelens van anderen om er alleen maar beter van te worden.

Maar zonder een te groot jugement!

Want zijn het niet de blanken die de Afrikaan er toe aanzet, na ze jarenlang te hebben gebuit, nu op hun beurt te profiteren.

Ook al is het op een niet al te elegante manier.

Is het niet dat door de overdaad van de een en door de pauvreté van de ander, zulke situaties ontstaan?

Werken we niet allemaal mee aan dit soort situaties?

Is het niet een trieste zaak dat om schoolgeld te kunnen betalen of een studie dat er gegoocheld moet worden met gevoelens op een site?

Dat dit een belangrijke bron van inkomsten is geworden om eten op tafel te kunnen zetten o.a. bij onze medemens de Afrikaan.

Het is om ogen te openen dat ik dit boek heb geschreven maar vooral om te laten begrijpen; het waarom!

Wij willen duidelijk wel leven met een Afrikaan(se) anders waren er niet zoveel van deze sites.

Maar wij zijn het die een auto hebben, liefst het nieuwste model, een huis en verwarming erin! En een baan.

Kinderen die naar school kunnen en goed te eten hebben.

Ziektes waarvoor we naar de dokter kunnen en waarvoor we verzekerd zijn.

Er zijn te veel moeilijkheden voor hun om een visum te krijgen, en een verblijfs-

vergunning om zelfs maar op vakantie te kunnen komen.

Discriminatie? Jazeker! Er is geen ander woord voor te bedenken. Bij ons zijn er legio mensen die met een uitkering leven en de staat oplichten, zwart werkers, die vrolijk op vakantie gaan wanneer het hun uitkomt. Naar goedkope Afrikaanse landen. Ze kunnen daar zelfs ook nog werken als ze willen.

Heb ik niet met eigen ogen gezien dat er ladingen Afrikaanse objecten verscheept werden of met het vliegtuig naar Europese landen werd vervoerd om er flink geld aan te verdienen. Objecten die goedkoop werden ingekocht, veel te goedkoop, maar als je honger hebt dan wil je wel verkopen!

Lijkt dat op uitbuiten of niet?

Wordt het geen tijd dat we daar met zijn allen eens over gaan nadenken zonder dat we zeggen; ja goh wat erg he, en gewoon doorgaan met wat we willen doen! Zouden niet alle zeurders en ontevreden mensen, de snobs, de verwenden en zeker zij die steeds kritiek uitoefenen op andere rassen etc., eens een tijdje daar moeten gaan wonen om mee te maken wat hun dagelijks leven daar zou zijn.

En dan niet in een hotel maar in de dorpen tussen de mensen.

Geen club MED toestanden maar gewoon, gewoon!

Eten en drinken met de bevolking hun wel en wee meemaken. In hun huid kruipen desnoods om beter te kunnen begrijpen.

En ophouden met rechtertje spelen.

De beste stuurlui staan aan wal!!